

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.401/2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. însoșită de lichidatorul judiciar .X. SPRL
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907262/17.08.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./10.08.2012, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/17.08.2012 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**, cu sediul în localitatea X, str.X, nr.X, județul X, CUI X, însoșită de lichidatorul judiciar .X. SPRL, numit prin Încheierea din data de 28.10.2011, în dosarul nr.X/85/2011 aflat pe rolul Tribunalului .X..

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei – accize;**
- **.X. lei – dobânzi/majorări de întârziere;**
- **.X. lei – penalități de întârziere.**

În raport de data emiterii actului atacat, respectiv **09.07.2012**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la registratura Autorității Naționale a Vămirilor la data de **01.08.2012**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, 206, 207 alin.(1) și art.209 lit.c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției

Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.** însușită de lichidatorul judiciar .X. SPRL.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, **S.C. .X. S.R.L.** reiterează argumentele expuse în cuprinsul contestației îndreptată împotriva Deciziei de impunere nr.2 din 02.12.2011, considerând că au fost încălcate dispozițiile art.36 din Legea nr.85/2006 în sensul că orice acțiune, control sau măsură pentru realizarea creanțelor de la data deschiderii procedurii este suspendată de drept.

Pe fondul cauzei societatea susține că obligația de plată a accizelor trebuia determinată în sarcina furnizorului sau a primului comerciant care a întrerupt lanțul economic.

Societatea arată că facturile de aprovizionare a combustibilului respectă condițiile de formă prevăzute de art.155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar la art.107 pct.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că obligația de a cuprinde distinct valoarea accizei pentru fiecare produs se aplică acelor livrări de produse care sunt efectuate de la antrepozite fiscale către beneficiari.

În ceea ce privește cuantumul majorărilor și penalităților de întârziere stabilite prin decizia de impunere atacată, societatea îl consideră eronat deoarece baza de calcul nu are niciun fundament real, iar perioada de calcul a acestor accesorii cuprinde și perioada insolvenței.

II. Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a fost întocmită ca urmare a faptului că prin Decizia nr..X./31.05.2012, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a desființat în parte Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2 din 02.12.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X. din 02.12.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totală de .X. lei reprezentând accesorii aferente accizelor, urmând ca organele vamale competente să reanalizeze calculul de accesorii pentru aceeași perioadă și aceeași obligație bugetară în raport de prevederile actelor normative incidente în materie și de cele reținute în motivarea deciziei de soluționare.

Organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., în urma reanalizării cauzei au stabilit prin Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, contestată, atât debite de natura accizelor pentru perioada 01.01.2007 – 31.03.2010, în cuantum de .X. lei, cât și accesorii

aferente accizelor, astfel: .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei – penalități de întârziere. Accesoriile au fost calculate pentru perioada 30.01.2007-28.10.2011, în temeiul art.119 alin.(1), art.120¹ ali.(2) lit.c) și art.122¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor vamale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele vamale, se rețin următoarele:

Referitor la excepția ridicată de contestatoare privind nelegalitatea actului contestat pe motiv de întocmire a deciziei de impunere după data deschiderii procedurii simplificate a insolvenței se reține că aceasta excepție a mai fost invocată prin contestația îndreptată împotriva Deciziei de impunere nr.2 din 02.12.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală. Asupra acestei excepții, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală s-a pronunțat prin Decizia nr..X./31.05.2012 în sensul respingerii excepției ca neîntemeiată.

Întrucât situația de fapt și de drept la data emiterii Deciziei de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, contestată este neschimbată față de cea existentă la data emiterii Deciziei de impunere nr.X din 02.12.2011, organul de soluționare reține că în cazul societății contestatoare procedura simplificată a insolvenței a fost deschisă prin încheierea civilă nr..X./CC/28.10.2011 a Tribunalului .X. Secția a II a de cotencios administrativ și fiscal.

La art.95 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală prevede :

„Inspecția fiscală se exercită asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere și plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute de lege.”

iar la art.91 alin.1) din același act normativ se precizează că :

„(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.”

Având în vedere cele de mai sus se reține că actul normativ incident cauzei nu introduce o restricție sau excepție cu privire la anumite situații în care agenții economici să nu poată fi supuși inspecției fiscale.

Față de alegația contestatoarei privind invocarea art.36 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, care prevede : *“De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale”*, se reține că aceasta nu poate fi acceptată întrucât dacă

legiuitorul ar fi dorit ca deschiderea procedurii insolvenței să determine și suspendarea acțiunilor de inspecție fiscală ar fi nominalizat *expressis verbis* respectiva acțiune, acest raționament fiind fundamentat pe faptul că în cuprinsul prevederii legale anterior evocate sunt enumerate limitativ acțiunile și măsurile care sunt suspendate de la deschiderea procedurii insolvenței.

Ca urmare, inspecția fiscală se poate efectua și asupra agenților economici care se află sub incidența legii insolvenței.

În același sens este și punctul de vedere transmis de Direcția Generală Juridică din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu adresa nr..X./24.03.2009 într-o speță asemănătoare în care se menționează ca *“dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel, astfel cum stabilesc prevederile art.91 din Codul de procedură fiscală.*

Precizăm că, nu există temei legal în baza caruia organele de inspecție fiscală să nu poată efectua controlul și să stabilească diferențe dacă este respectat termenul de prescripție mai sus amintit sau dacă societatea se află sub incidența Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

Din documentele aflate la dosar se reține ca inspecția fiscală prin care s-au stabilit obligații pentru perioada 01.01.2007 – 28.10.2011 a fost efectuată în baza dispozițiilor Deciziei nr..X./31.05.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care a fost desființată în parte Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2 din 02.12.2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr..X. din 02.12.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totală de .X. lei reprezentând accesorii aferente accizelor, urmând ca organele vamale competente să reanalizeze calculul de accesorii pentru aceeași perioadă și aceeași obligație bugetară în raport de prevederile actelor normative incidente în materie și de cele reținute în motivarea deciziei de soluționare.

Având în vedere cele precizate, precum și faptul că prin Decizia nr..X./31.05.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală s-a reținut că inspecția anterioară a fost efectuată înlăuntrul termenului de prescripție, decizia de impunere emisă la finalul inspecției întrerupând prescripția, susținerea societății privind nelegalitatea actului contestat pe motiv de întocmire a deciziei de impunere după data deschiderii procedurii simplificate a insolvenței este neîntemeiată.

1. Referitor la suma de .X. lei, reprezentând accize, cauza supusă soluționării este dacă organele vamale aveau dreptul să stabilească acest debit prin decizia de impunere, în condițiile în care prin Decizia nr..X./31.05.2012 Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. a fost investită numai asupra reanalizării calculului de accesorii aferente accizelor.

În fapt, prin Decizia nr..X./31.05.2012 Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a desființat în parte Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X din 02.12.2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr..X. din 02.12.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totală de .X. lei reprezentând accesorii aferente accizelor, urmând ca organele vamale competente să reanalizeze calculul de accesorii pentru aceeași perioadă și aceeași obligație bugetară în raport de prevederile actelor normative incidente în materie și de cele reținute în motivarea deciziei de soluționare.

Prin Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, contestată, organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au stabilit atât debite de natura accizelor pentru perioada 01.01.2007 – 31.03.2010, în cuantum de .X. lei, cât și accesorii aferente accizelor, astfel: .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei – penalități de întârziere.

Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, a fost întocmită de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. ca urmare a punerii în aplicare a dispozițiilor cuprinse în Decizia nr..X./31.05.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

coroborate cu art.210 alin.(2) din același act normative, care prevede:

(2) ” Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac”.

De asemenea, pct. 6.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevede:

”Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, în sensul că asupra ei organul de soluționare competent nu mai poate reveni, cu excepția situațiilor privind îndreptarea erorilor materiale, potrivit legii și este obligatorie pentru organele fiscale emitente ale actelor administrative fiscale contestate.”

Având în vedere că prin Decizia nr..X./31.05.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost respinsă ca neintemeiată contestația societății pentru suma de .X. lei reprezentând accize, soluția pronunțată este definitivă și asupra ei organul de soluționare nu mai poate reveni, organele vamale nu aveau temei legal pentru a stabili încă o dată în sarcina societății debitul de această natură.

De asemenea, se reține că prin Decizia nr..X./31.05.2012 organul de soluționare a dispus refacerea controlului numai cu privire la capitolul referitor la accesorii urmând ca organele vamale să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare, așa cum prevede art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nici în considerentele deciziei de soluționare nu s-a făcut referire la recalcularea debitului reprezentând accize.

Având în vedere că soluția pronunțată prin Decizia nr nr..X./31.05.2012 cu privire la debitul în cuantum de .X. lei reprezentând accize este definitivă, Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X din 02.12.2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr..X. din 02.12.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. fiind menținută în privința sumei de .X. lei reprezentând accize pentru perioada 01.01.2007-31.03.2010, organele vamale în mod nelegal au stabilit în sarcina societății, prin Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012 suma de .X. lei cu titlu de accize pentru perioada 01.01.2007-31.03.2010, aceasta reprezentând în fapt o dublare a unui debit anterior individualizat ca obligație suplimentară în sarcina societății.

În conformitate cu dispozițiile pct.107 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, deciziile de impunere reprezintă titluri de

creanță pentru obligațiile bugetare stabilite în cuprinsul lor, astfel încât urmare menținerii Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2 din 02.12.2011 pentru obligația de plată cu titlu de accize, o nouă decizie de impunere pentru același impozit și aceeași perioadă nu mai poate fi emisă decât în condiții strict reglementate de lege, organul vamal nefacând dovada unei astfel de situații.

În consecință, pentru suma de .X. lei, reprezentând accize, Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X din 02.12.2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr..X. din 02.12.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. va fi anulată.

Organul de soluționare în prezenta cauză nu mai poate analiza argumentele de fond ale societății privitoare la capătul de cerere în sumă de .X. lei reprezentând accize pentru perioada 01.01.2007-31.03.2010 deoarece s-ar încălca principiul de drept *non bis in idem* – conform căruia îi este oprit unui judecător să se pronunțe în legătură cu o cauză asupra căreia s-a pronunțat anterior-, soluția în procedura prealabilă fiind cea din Decizia nr..X./31.05.2012, asupra căreia organul administrativ nu poate reveni conform pct. 6.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, anterior explicat.

Drept urmare se va anula capitolul din Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., referitor la suma de .X. lei, reprezentând accize, stabilită de organele vamale cu încălcarea limitelor investiției, astfel cum acestea au fost stabilite prin Decizia nr..X./31.05.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Pentru obligația suplimentară cu titlu de accize datorată de **S.C. .X. S.R.L.** pentru perioada 01.01.2007-31.03.2010 titlul de creanță este Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X din 02.12.2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr..X. din 02.12.2011, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., aspect menționat și de organele vamale în cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012. Mai mult, organul de soluționare ia act de contradicția dintre conținutul raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, ale cărui constatări reprezintă fundamentul deciziei contestate, în care se precizează că noul titlu de creanță ce urma a fi emis va cuprinde numai accesoriile de natura, majorărilor, dobânzilor și penalităților de întârziere și Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, în care la rubrica 2.1.1 – Obligații fiscale suplimentare de

plată este înscrisă suma suplimentară de plată în cuantum de .X. lei reprezentând accize.

2. Referitor la sumele de .X. lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei reprezentând penalități de întârziere, cauza supusă soluționării este dacă aceste accesorii sunt legal datorate în condițiile în care obligația principală nu a fost achitată la scadență.

În fapt, organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., în urma reanalizării cauzei au stabilit prin Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, contestată accesorii aferente accizelor, astfel: .X. lei – dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei – penalități de întârziere. Accesoriile au fost calculate pentru perioada 30.01.2007-28.10.2011.

În motivarea contestației societatea susține că nu datorează accesorii stabilite de organele vamale întrucât aceste accesorii au fost „*calculate și în perioada insolvenței*”.

Prin Încheierea civilă nr..X./CC din 28.10.2011, pronunțată de Tribunalul .X. Secția a – II – a civilă, de contencios administrativ și fiscal s-a dispus deschiderea procedurii simplificate împotriva debitorului **S.C. .X. S.R.L.** și intrarea acestuia în faliment.

Din analiza Deciziei de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012, contestată se reține că la pct.2.1.1 – Obligații fiscale suplimentare de plată perioada de calcul a accesoriiilor contestate este 30.01.2007 – 28.10.2011, deci calculul de accesorii nu a continuat după data deschiderii procedurii simplificate.

În drept, potrivit dispozițiilor art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere".

La art.120 alin.(1) din același act normativ, se precizează că: *"Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv"*.

Începând cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, calculul accesoriiilor este reglementat de prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1), alin.(2) și art.120 ^1 alin.(1), alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosar rezultă cu claritate că organele vamale au oprit calcularea de accesorii la data deschiderii procedurii simplificate, respectiv data de 28.10.2011, potrivit Încheierii civile nr..X./CC din 28.10.2011, pronunțată de Tribunalul .X. Secția a – II – a civilă, de contencios administrativ și fiscal, astfel încât argumentele contestatoarei referitoare la calcularea de accesorii și în perioada insolvenței sunt nefondate.

Cum societatea nu aduce alte critici referitoare la modul de calcul al accesoriilor contestate, se va respinge ca neîntemeiată, în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală care prevede: "Contestația poate fi respinsă ca:

a) *neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;*”, contestația **S.C. .X. S.R.L.** însușită de lichidatorul judiciar .X. SPRL, pentru sumele de .X. lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei reprezentând penalități de întârziere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Anularea capitolului din Decizia de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., referitor la suma de .X. lei, reprezentând accize, stabilită de organele vamale cu încălcarea limitelor investiției, astfel cum au fost acestea stabilite prin Decizia nr.X./31.05.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** însușită de lichidatorul judiciar .X. SPRL, formulată împotriva Deciziei de impunere nr.J-SB .X. din 09.07.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.J-SB .X. din 09.07.2012, întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de .X. lei reprezentând penalități de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X sau la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL
X